

AD LECTOREM.

Ut à seipsis, non à voce Magistra, scientias, vel artes discunt contra consilium D. Hieronymi veniunt. C. 16. q. 1. can. 27. ne ipse te doceas, & absque Doctore ingrediaris viam, quam nunquam ingressus es: hinc Cardanus inter sua sex, quæ maxima ipsi detrimenta attulerunt, carentiam pedagogi connumerat, è contra Cujacius in græcis latinisque politioribus literis seipsum erudit: Muretus nullo Magistro usus est: Divus Bernardus fagos Doctores habuit: & S. Augustinus Aristotelem solus legit & intellexit. Si liceat aurea æreis, centena novenariis comparare. Constit. de rat. & meth. jur. doc. in arte Memorix idem nonnullis sicut & nobis contigit.

Cum enim in Lamberti Schenkeli ex Brabantia Dussylvii memoriam Longe pulcherrimam anno 1595. editam incidissem, eamque occupare & meam facere intendissem, absque duplicis oppositi muri perruptione omnem adeptionis conatum irritum cognovi: nam primo Lectio ignotorum vocabulorum hybernis nivibus frequentiorum, quæ more hebraico retrorsum, ubi Alpha & Omega sunt oriosa leguntur, erat devoranda: deinde altiorum sensus mœnium arietatio fuerat aggredienda: artem enim scire non est verba artis scire, sed vim & potestatem.

Evolvi igitur Petrum Ravennatem qui 1491. Gratarolum qui 1554. Jordanum Brunum qui 1582. Gesvandum qui 1598. Paep Galbaicum qui 1618. scripsit, & Lambertinorum vocabulorum non vero sensus interpret fuit: aliosque hujus seculi obscuriores. Hi tamen cuncti grandia sonantes, & steriles avenas pro ampla artis messe ostentantes, plus promiserunt quam præstiterunt, esurientes non impleverunt bonis, & adhuc in limo vererem rana cecinere querelam.

Rationem parcioris hujus doctrina, alii in avaritia ut soli lucrum trahere & monopolio gaudere possent: alii in arrogantia, ut tanquam artis

A

Monar-